

Ватасъ згоди сына си Тодора за Асѣниевата дъщеря Елена, и свърза съ Асѣния единъ зговоръ, съ който двамата царѣ се сгласявхъ да исплждхъ французитѣ отъ Цариградъ. Това много уплаши французкитѣ царь, и проводи за помощъ у Европа. На другата година на 1235 год. Ватасъ минж съ войската си на Галиполи и го призе. Слѣдъ малко пристигна и Асѣнь съ жената си и дъщерята си. Тамъ бѣхж дишли грцкитѣ патриархъ, който сѣдѣше тогази на Никея и блъгарскитѣ патриархъ и вѣначахж Асѣниевата дъщеря. На това врѣме и Асѣнь направи блъгарскитѣ патриархъ да има равенъ чинъ съ грцкитѣ патриархъ. Блъгарскитѣ патриархъ се потвърди и отъ грцкитѣ царь и отъ сичкитѣ грцки патриарси.

Слѣдъ това двамата царѣ отидохж изъ французкото царство и като опустошихж много мѣста, отидохж да земхъ Цариградъ, и французитѣ ги накарахж да се връхъхъ (1235). На другата година и Асѣнь направи нѣколко кораби и наедно съ грцкитѣ ги проводихж врѣху Цариградъ; нѣ французитѣ ги разбихж, защото имъ доде помощъ и отъ Европа. Двамата тѣзи царѣ, ако и не сполучихж на Цариградъ, нѣ бѣхж призели много земи отъ французитѣ, и Асѣнь виждаше, че ако исплждхъ французитѣ отъ Цариградъ, тогази грццитѣ ще се намѣстятъ и за него тѣ сж полоши. За това той намысли да остави Ватаса. Най-прво той писа на Ватаса да му проводи дъщеря му да посѣди малко при него, която и му се проводи. Като си зе дъщерята, напусна Ватаса и си отиде на Тръновъ. Той сѣтвѣ писа на Папата да му се не срьдѣто бѣше се сѣединилъ съ грццитѣ, а Папата пакъ го моли да помогне на французитѣ срьщу грццитѣ. Асѣнь и той самси видѣше, че трѣбува да се исплждхъ грццитѣ отъ Европа, и за това отиде да помог-